

**РОЛЬ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ТА МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ДІЇ
ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ**

Геннадій Йосипович ФЕДОРЮК,

*аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ*

Суб'єкти кадрового забезпечення Національної поліції України – це сукупність спеціально-уповноважених інституцій, кожна з яких виконує власні завдання та функції із формування умов та безпосереднього упорядкування кадрових процесів в органах та підрозділах НПУ. Центральне місце серед них відведено Кабінету Міністрів України та Міністерству внутрішніх справ України.

Аналіз положень Конституції України та Закону України «Про Кабінет Міністрів України» дає можливість констатувати, що КМУ виступає основним, вищим органом виконавчої влади в державі [1;2]. До повноважень КМУ, згідно із Законом України «Про Кабінет Міністрів України», як суб'єкта кадрового забезпечення Національної поліції України в умовах правового режиму воєнного стану, відноситься: 1) контроль за додержанням законодавства органами виконавчої влади, їх посадовими особами, а також органами місцевого самоврядування з питань виконання ними делегованих повноважень органів виконавчої влади; 2) вжиття заходів щодо захисту прав і свобод, гідності, життя і здоров'я людини та громадянина від протиправних посягань, охорони власності та громадського порядку, забезпечення пожежної безпеки, боротьби із злочинністю, запобігання і протидії корупції; 3) організація фінансового і матеріально-технічного забезпечення діяльності правоохоронних органів, соціальний захист працівників зазначених органів та членів їхніх сімей; 4) забезпечення координації і контролю діяльності органів виконавчої влади щодо запобігання і протидії корупції; 5) проведення заходів щодо кадрового забезпечення органів виконавчої влади; 6) розробка та здійснення заходів, спрямованих на вдосконалення системи органів виконавчої влади з метою підвищення ефективності їх діяльності та оптимізації витрат, пов'язаних з утриманням апарату управління [2].

Щодо МВС, то згідно із Постановою КМУ «Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України» це центральний орган виконавчої влади, який в своїй діяльності координується і спрямовується Урядом. МВС та забезпечує формування державної політики в сфері: а) забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг; б) захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні;

в) цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності; г) міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів [3].

На МВС покладається широкий та різноманітний функціонал, однак, безпосередньо в галузі кадрового забезпечення НПУ Міністерство реалізує наступні групи повноважень: 1) повноваження в сфері нормотворення та юридичного забезпечення. До цієї групи належать права та обов'язки МВС із прийняття підзаконної нормативно-правової основи кадрового забезпечення НПУ, а також розробки програм розвитку правоохоронного сектору, удосконалення роботи з персоналом віднесених до нього органів; 2) повноваження в сфері професійного навчання та освіти.

Одна з ключових груп повноважень МВС реалізуючи які, даний суб'єкт формує організаційні підвалини ефективного та якісного професійного навчання і розвитку кадрів поліції, а також здійснює методологічну координацію відповідної діяльності на рівнів Національної поліції України безпосередньо. Особливого значення дана група повноважень набуває в умовах правового режиму воєнного стану, адже МВС координує сектор професійної освіти з огляду на забезпечення потреб поліції під час надзвичайного періоду; 3) повноваження в сфері підтримки психологічного здоров'я поліцейських. Вказана група повноважень пов'язана із поповненням персоналу органів та підрозділів поліції кандидатами, які володіють необхідними психологічними ресурсами для ефективного та безперервного несення служби, зокрема, в умовах постійного ризику для життя та здоров'я, детермінованих воєнним станом, а також контролем психологічного стану діючих поліцейських; 4) повноваження в сфері соціального захисту та медичного обслуговування поліцейських. Дану групу повноважень МВС спрямовано на формування соціальних гарантій діяльності поліції, утримання кадрів, а також підтримання їх працездатності та, в окремих випадках, забезпечення компенсації за ризики і негативний вплив служби [3].

Таким чином, Кабінет Міністрів України, Міністерство внутрішніх справ України, як суб'єкти вищого, загальнодержавного рівня кадрового забезпечення Національної поліції України в умовах правового режиму воєнного стану: 1) здійснюють загальне спрямування, координацію і контроль Національної поліції України; 2) формують та реалізують державну правоохоронну політику, а також програми діяльності та розвитку Національної поліції України; 3) створюють підзаконну нормативно-правову базу, а також організаційні засади професійного виховання працівників НПУ, підтримки їх психологічного здоров'я, соціального захисту, медичного обслуговування тощо.

Список використаних джерел

1. Конституція України: закон від 28.06.1996 №254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. №30. Ст.141
2. Про Кабінет Міністрів України: закон від 27.02.2014 №794-VII. Відомості Верховної Ради України. 2014. №13. Ст.222
3. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: постанова, положення від 28.10.2015 №878. Офіційний вісник України. 2015. №89. Ст.2972